

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/37/2025
Identifikačné číslo spisu:	1124011415
Dátum vydania rozhodnutia:	16.07.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1124011415.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaniča na neverejnom zasadnutí konanom 16. júla 2025 v Bratislave v trestnej veci obvinenej M.O. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvinenej podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/135/2024, z 8. januára 2025, v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 22T/25/2024, z 20. augusta 2024

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvinenej M. F. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 22T/25/2024, z 30. apríla 2024, bola obvinená M. F. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe tam podrobne rozvedenom.

Uznesením toho istého súdu, sp. zn. 22T/25/2024, z 20. augusta 2024, samosudca podľa § 355 ods. 5 Trestného poriadku odpor menovanej obvinenej, ktorý podala proti skôr uvádzanému trestnému rozkazu, odmietol ako oneskorene podaný.

Na podklade sťažnosti obvinenej Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3Tos/135/2024, z 8. januára 2025 rozhodol tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tos/135/2024, z 8. januára 2025, v spojení s uznesením Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 22T/25/2024, z 20. augusta 2024 obvinená M. F. následne podala dovolanie, ktoré odôvodnila prostredníctvom ustanovenej obhajkyne z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (pozn. posúdené podľa obsahu podania) a § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V dovolaní uviedla, že konajúce súdy nesprávne posúdili lehotu na podanie odporu. Ona podala odpor v zákonnej lehote na Okresnom súde Lučenec, ktorý bol príslušným na jeho prijatie. Tento súd následne postúpil podaný odpor miestne a vecne príslušnému súdu až po uplynutí 11 dní, čo nemôže ísť na jej

ťarchu. Ona zároveň zmenila trvalé bydlisko, pričom Mestský súd Bratislava I. jej doručoval písomnosti na starú adresu, čím jej znemožnil včas reagovať na rozhodnutia. Tým bol porušený § 63 ods.1 Trestného poriadku a článok 6 Dohovoru.

Dovolaiteľka preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Trestného poriadku zrušil vyššie citované uznesenia súdov, uznal odpor obvinenej za podaný v zákonnej lehote a vec vrátil príslušnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V. Ten uviedol, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiam, voči ktorým nie je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný. Dovolanie sa tiež neopiera o zákonné dôvody vymedzené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Dovolacie námietky nemožno podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ako to uvádza obvinená.

Navrhol preto, aby najvyšší súd dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote osobou inak oprávnenou podať dovolanie (viď nižšie), avšak proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolací súd sa pri prijatí tohto záveru správal nasledovným.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa ods. 2 naposledy zmieneného ustanovenia Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným menovateľom všetkých rozhodnutí taxatívne vymenovaných v § 368 ods. 2 Trestného poriadku je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhanie obvineného končí ako celok. Dotknuté ustanovenie zároveň vyjadruje taxatívny výpočet konkrétnych rozhodnutí súdu, ktoré možno napadnúť dovolaním v prípade splnenia podmienok upravených v predchádzajúcom odseku. Zároveň treba poznamenať, že dotknutý výpočet nie je bezvýnimčný, nakoľko Trestný poriadok explicitne ustanovuje „inak“ v § 371 ods. 2 týkajúcim sa dovolania, ktoré môže podať len minister spravodlivosti.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, proti právoplatnému rozhodnutiu (viď § 368 ods. 2 Trestného poriadku) súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor, proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech voči výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Proti iným rozhodnutiam neuvedených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku (ak tento zákon neustanovuje

inak - viď § 368 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku) môže podať dovolanie len minister spravodlivosti, a to v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku.

Z uvedeného teda vyplýva, že obvinený môže podať dovolanie vo svoj prospech len proti rozhodnutiam súdu druhého stupňa taxatívne vymenovaným v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku a nie proti iným rozhodnutiam.

Preto platí, že z § 368 ods. 2 Trestného poriadku (ako ani z iných ďalších ustanovení Trestného poriadku) nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol odmietnutí odporu ako oneskorene podaného resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak preto, že predmetné rozhodnutia nemožno považovať za rozhodnutia, ktorými bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 1 písm. a) až g) Trestného poriadku, ani za rozhodnutia ktorými odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol. Ako vyplýva zo súdnej judikatúry, podanie odporu obvineným proti trestnému rozkazu nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je požadované ustanovením § 372 Trestného poriadku o podmienkach dovolania. Odpor proti trestnému rozkazu nevyvoláva prieskumné konanie odvolacím súdom ohľadom rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu tohto konania (trestný rozkaz vydaný súdom) a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní tak, ako je to ustanovené v § 355 ods. 3 Trestného poriadku (R 8/2011).

Ak totiž odpor proti trestnému rozkazu nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, tak logicky ani nadväzujúce rozhodnutia o odmietnutí odporu a o sťažnosti voči rozhodnutiu o odmietnutí odporu nespĺňajú kritérium rozhodnutí, ktorými bol zamietnutý riadny opravný prostriedok.

S ohľadom na uvedené najvyššiemu súdu nezostáva nič iné len skonštatovať, že o dovolaní obvinenej je potrebné rozhodnúť v zmysle § 382 písm. f) Trestného poriadku, pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Riadiac sa vyššie vyjadreným rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.